

הקוסם והעכבר

הודו

קוסם אחד פגש בדרכו עכברון קטן. הוא לקח אותו אליו, האכיל והשקה והעכבר חי אצלו מאושר. אך יום אחד, כשהסתובב בחצרו של בית הקוסם ראה העכבר חתול גדול.

העכבר רץ מיד חזרה הביתה ומבוהל נדחף לפינה אפלה.

הקוסם הרגיש בכך ושאל "מה הבהיל אתך כל כך?"

"פגשתי חתול ואני ממש מת מרוב פחד" ענה העכבר.

הקוסם הרהר רגע ואחר כך אמר: "אתן לך צורה כזו שלעולם לא תפחד מחתולים."

למחרת העכבר התעורר והיה לחתול.

חתול-עכבר יצא מהבית אך כשהתחיל להסתובב בחצר ראה שוב את החתול הגדול. הוא שכח מיד כי הוא כבר לא עכבר, נבהל ורץ חזרה להסתתר בבית. "מה הבהיל אתך עכשיו?" שאל הקוסם. החתול התבייש להודות ושיקר: "בחצר פגשתי בכלב גדול שרדף אחריי." "לך לישון" אמר הקוסם "מחר כבר לא תפחד מכלבים."

הקוסם הופתע "האם ביער שלנו יש עוד
חיות חזקות מנמר?"
"כן! חתול!"
רק אז הבין הקוסם ואמר "נמר שבחזהו
דופק לבו של עכבר, חלש מהחתול. זה
שלו לב של עכבר ישאר עכבר לעולם."
ובאמרו כך הפך את הנמר שוב
לעכברון קטן.

בבוקר התעורר החתול ומצא שהוא
כלב. בנביחות רמות רץ לחצר. ליד העץ
ראה שוב את החתול. החתול ראה את
הכלב, נחר, הרים כף אחת וילל
בחוזקה. העכבר-כלב נבהל נורא ושוב
רץ הביתה.
"מה הבהיל אתך הפעם?" שאל
הקוסם.
"פגשתי נמר!" שיקר הכלב שוב. הוא
התבייש מאוד שהחתול הבהיל אותו.
"טוב, אז מחר תתעורר כנמר."
למחרת הנמר יצא אל היער מלא אומץ,
ושוב פגש בחתול. החתול נבהל מאוד
"אני אבוד" חשב "שום דבר לא יציל
אותי מהנמר."
אבל הנמר, שבחזהו דפק לבו של
עכבר, רץ חזרה לבית הקוסם והסתתר
בפינת החדר.